

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ๖ ๗๔๕ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวพ.๓ ส่งเรื่องของนางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๘๗๘) กลุ่มวิจัยและพัฒนา สวพ.ชัยภูมิ สวพ.๓ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๗

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ทดสอบและพัฒนาการจัดการแบบผสมผสานเพื่อลดการใช้สารเคมีและเพิ่มคุณภาพ

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในกลุ่มเกษตรกรจังหวัดชัยภูมิ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๑๗-๐๔-๖๕-๐๓-๐๑-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๔ – กันยายน ๒๕๖๖

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางศศิธร ประพรม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางสาวรัชนีวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ปัญหาต้นทุนการผลิตเป็นปัญหาที่สำคัญในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะปุ๋ยเคมีที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนในสัดส่วนที่สูง อีกปัญหาที่มาพร้อมกับปัญหาฝนทิ้งช่วง คือ การแพร่ระบาดของหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุดซึ่งเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญของข้าวโพดอย่างรุนแรง ทำให้ผลผลิตต่ำและไม่มีคุณภาพ เกษตรกรจึงต้องระดมใช้ปุ๋ยและสารเคมี เพื่อเพิ่มผลผลิตและป้องกันกำจัด ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง แต่ได้รับผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ การทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยการจัดการปุ๋ย และการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน เพื่อให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) และเพื่อพัฒนากลุ่มเกษตรกรที่จะเป็นต้นแบบถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สู่การรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) และขยายผลในพื้นที่ไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ดำเนินการทดสอบในพื้นที่ตำบลละทะแบก อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดชัยภูมิ ในระหว่างปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ มีเกษตรกรเข้าร่วมทดสอบ จำนวน ๑๐ ราย ประกอบด้วย ๒ กรรมวิธี คือ วิธีทดสอบ (วิธีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่ การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน การใช้ปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์-วัน และการใช้

สารชีวภัณฑ์บีที) และวิธีเกษตรกร (วิธีเดิมของเกษตรกร) บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ข้อมูลผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต ข้อมูลทางด้านเศรษฐศาสตร์ และข้อมูลการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Paired t-test) พบว่า ความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ รายได้ ผลตอบแทน สัดส่วนรายได้ต่อต้นทุน ของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์วิธีทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับวิธีเกษตรกร ซึ่งวิธีทดสอบสูงกว่าวิธีเกษตรกรทั้งในปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรทำให้มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๕ ไร่ละ ๒๒ มีผลตอบแทนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ไร่ละ ๓๕.๔๒ และในปี ๒๕๖๖ ทำให้มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นไร่ละ ๒๑.๓๙ และมีผลตอบแทนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๔๑.๐๗ นอกจากนี้ยังพบว่าแปลงต้นแบบของเกษตรกรที่เข้าร่วมทดสอบได้ผ่านการรับรองตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้ง ๑๐ แปลง คิดเป็นไร่ละ ๑๐๐ ดังนั้นเทคโนโลยีการจัดการแบบผสมผสานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในกลุ่มเกษตรกรจังหวัดชัยภูมิ สามารถยกระดับผลผลิต คุณภาพของผลผลิต และผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง ศึกษาระยะปลูก ชนิดและอัตราปุ๋ยที่เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าว

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๐๕-๐๑-๖๕-๐๑-๐๓-๖๕, FF๖๕-๐๕-๐๑-๖๕-๐๑-๐๔-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๖

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางศศิธร ประพรม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางสาวรัชนีวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การใช้ระยะปลูกร่วมกับชนิดและอัตราปุ๋ยที่เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าว จะสามารถยกระดับผลผลิตของเกษตรกรเพิ่มขึ้นได้ ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตลดลง มีรายได้เพิ่มขึ้น และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่ การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระยะปลูก ชนิดและอัตราปุ๋ยที่เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าว วางแผนการทดลองแบบ RCB ๕ กรรมวิธี ๔ ซ้ำ โดยแบ่งออกเป็น ๒ การทดลอง การทดลองที่ ๑ ศึกษาระยะปลูกที่เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าว ประกอบด้วย กรรมวิธีที่ ๑ ระยะปลูก ๑๐๐x๑๐๐ เซนติเมตร กรรมวิธีที่ ๒ ระยะปลูก ๑๐๐x๘๐ เซนติเมตร กรรมวิธีที่ ๓ ระยะปลูก ๘๐x๘๐ เซนติเมตร กรรมวิธีที่ ๔ ระยะปลูก ๘๐x๕๐ เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ ๕ ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร และการทดลองที่ ๒ ศึกษาชนิดและอัตราปุ๋ยที่เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าว ประกอบด้วย กรรมวิธีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๒ เดือน และ ครั้งที่ ๒ สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๔ เดือน กรรมวิธีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๒ เดือน ครั้งที่ ๒ ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๔ เดือน กรรมวิธีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๘-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองก้นหลุม ครั้งที่ ๒ สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๒ เดือน ครั้งที่ ๓ สูตร ๑๑-๕-๓๓ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่หลังปลูก ๔ เดือน กรรมวิธีที่ ๔ ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) กรมวิชาการเกษตร (๒๕๕๓) (อัตราปุ๋ยที่ต้องการทั้งสองปีคือ ๑๖-๒-๘ N-P₂O₅-K₂O ปริมาณปุ๋ยที่ต้องการใช้ สูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๓๓.๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ สูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๔.๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ และสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๑๓.๓๐ กิโลกรัมต่อไร่) และกรรมวิธีที่ ๕ ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำ

การใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ (มันฝรั่ง มันเทศ เผือก) กรมวิชาการเกษตร (๒๕๕๓) (ปี ๒๕๖๕ อัตราปุ๋ยที่ต้องการคือ ๒๔-๖-๒๔ N-P₂O₅-K₂O ปริมาณปุ๋ยที่ต้องการใช้ สูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๔๗.๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ สูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ และสูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปี ๒๕๖๖ อัตราปุ๋ยที่ต้องการคือ ๒๔-๖-๑๖ N-P₂O₅-K₂O ปริมาณปุ๋ยที่ต้องการใช้ สูตร ๔๖-๐-๐ จำนวน ๔๗.๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ สูตร ๑๘-๔๖-๐ จำนวน ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ และ สูตร ๐-๐-๖๐ จำนวน ๒๖.๗๐ กิโลกรัมต่อไร่) ดำเนินการทดลอง ณ แปลงศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ ตำบลนาผาย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ในปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต ต้นทุนการผลิต รายได้ ผลตอบแทน และสัดส่วนรายได้ต่อต้นทุน (BCR) ผลการทดลอง พบว่าในปี ๒๕๖๕ ระยะปลูกมันจาวมะพร้าวทำให้ความยาวตาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ซึ่งพบว่าการปลูกมันจาวมะพร้าวโดยใช้ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร (กรรมวิธีที่ ๕) ทำให้ความยาวตามากที่สุด และมีแนวโน้มทำให้การเจริญเติบโตด้านอื่นดีกว่ากรรมวิธีอื่น และระยะปลูก มันจาวมะพร้าวมีผลทำให้ผลผลิตของมันจาวมะพร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ซึ่งพบว่า การปลูก มันจาวมะพร้าวโดยใช้ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร ทำให้มันจาวมะพร้าวมีผลผลิตสูงสุดและมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด และในปี ๒๕๖๖ ระยะปลูกทำให้ความยาวตา ความกว้างใบและความยาวใบของมันจาวมะพร้าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่อายุ ๓๐ วันหลังย้ายปลูก และทำให้จำนวนใบของมันจาวมะพร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่อายุ ๖๐ วันหลังย้ายปลูก ซึ่งการปลูกมันจาวมะพร้าวโดยใช้ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร ทำให้ความยาวตา ความกว้างใบ ความยาวใบ และจำนวนใบมากที่สุด และการปลูกมันจาวมะพร้าวที่ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร ทำให้มันจาวมะพร้าวมีผลผลิตสูงสุดเนื่องจากมีจำนวนหัวต่อไร่สูงสุด ส่วนผลการทดลองชนิดและอัตราปุ๋ย ในปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ พบว่าชนิดและอัตราปุ๋ยการปลูกมันจาวมะพร้าวโดยใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) กรมวิชาการเกษตร (๒๕๕๓) (กรรมวิธีที่ ๔) ทำให้ มันจาวมะพร้าวมีผลผลิตสูงสุดและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับกรรมวิธีอื่น และมีแนวโน้มทำให้การ เจริญเติบโตของมันจาวมะพร้าวด้านต่าง ๆ ดีกว่ากรรมวิธีอื่น รวมทั้งทำให้มีความคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด ดังนั้นการปลูกมันจาวมะพร้าวโดยใช้ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร และการปลูกมันจาวมะพร้าวโดยใช้ปุ๋ย ตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) กรมวิชาการเกษตร (๒๕๕๓) เหมาะสมในการผลิตมันจาวมะพร้าวมากที่สุดทั้งในแง่การให้ผลผลิตและความคุ้มค่าต่อการลงทุน

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง เทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวที่เหมาะสมในแปลงเกษตรกรจังหวัดชัยภูมิ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๐๕-๐๑-๖๕-๐๒-๐๑-๖๖

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๖

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางศศิธร ประพรม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางสาวรัชนีวรรณ ชูเชิด ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มบริการวิชาการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การใช้เทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวที่เหมาะสม เป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ และลดต้นทุนการผลิตมันจาวมะพร้าวของเกษตรกร การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบเทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวในระดับแปลงเกษตรกร ดำเนินการทดสอบในแปลงเกษตรกร บ้านค่าน้อย ตำบลห้วยต้อน อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ระหว่างเดือนพฤษภาคม-พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีเกษตรกรเข้าร่วมทดสอบ จำนวน ๑๐ ราย ประกอบด้วย ๒ กรรมวิธี คือ วิธีทดสอบ เทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวตามคำแนะนำ (ใช้ชิ้นส่วนล่างของหัว น้ำหนัก ๓๕-๔๐ กรัม ร่วมกับการใช้ระยะปลูก ๕๐x๕๐ เซนติเมตร และใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินตามคำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) กรมวิชาการเกษตร (๒๕๕๓)) และวิธีเกษตรกร (เทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวของเกษตรกร) บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต ต้นทุนการผลิต รายได้ ผลตอบแทน และสัดส่วนรายได้ต่อต้นทุน (BCR) ผลการทดลอง พบว่าการปลูกมันจาวมะพร้าวตามวิธีทดสอบทำให้มันจาวมะพร้าวมีการเจริญเติบโตและผลผลิตที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติจากวิธีเกษตรกร ซึ่งพบว่าการปลูกมันจาวมะพร้าวตามวิธีทดสอบทำให้เกษตรกรมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๓๖ ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕.๙๓ อีกทั้งยังทำให้มีต้นทุนลดลงร้อยละ ๑๗.๕๐ และมีสัดส่วนรายได้ต่อต้นทุน (BCR) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๔.๗๙ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีเกษตรกร ดังนั้นเทคโนโลยีการผลิตมันจาวมะพร้าวตามวิธีทดสอบ สามารถยกระดับผลผลิต รายได้ และลดต้นทุนการผลิตมันจาวมะพร้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวไปสู่เจ้าหน้าที่และเกษตรกรผู้ปลูกมันจาวมะพร้าว และที่สนใจ จำนวน ๑๐๐ ราย เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยต้อน อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง ชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริกจังหวัดชัยภูมิ

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรงงาน จังหวัดชัยภูมิ
๒. การผลิตขยายเห็ดเรืองแสงสิรินรัมย์
๓. การผลิตขยายและการใช้บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ควบคุมโรคแอนแทรกโนสพริก
๔. การผลิตขยายและการใช้แมลงทางหนีบขางแหวนในอ้อย
๕. การผลิตขยายและการใช้แมลงทางหนีบสีน้ำตาลในข้าวโพด
๖. มันจาวมะพร้าวพืชอัตลักษณ์จังหวัดชัยภูมิ
๗. การผลิตฟักทองคุณภาพและปลอดภัย
๘. เทคโนโลยีการขยายพันธุ์มันจาวมะพร้าวด้วยชิ้นส่วนหัวพันธุ์
๙. เทคโนโลยีการจัดการระยะปลูกที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันจาวมะพร้าว
๑๐. เทคโนโลยีการจัดการธาตุอาหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันจาวมะพร้าว

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง “เทคโนโลยีการผลิตถั่วลิสงในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ”

แบบการเสนอขอเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๗๘)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๗๘)

สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง ชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริกจังหวัดชัยภูมิ

๒. หลักการและเหตุผล

โรคกุ้งแห้ง (anthracnose) เป็นโรคที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอันดับหนึ่งที่ทำให้พริกมีปริมาณผลผลิตและคุณภาพต่ำลง ซึ่งเกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* C. capcisi และ *C. piperatum* โดยทำความเสียหายให้แก่พริกเกือบทุกชนิดในทุกแหล่งปลูก เป็นโรคที่สามารถเข้าทำลายต้นพริกได้ทุกระยะการเจริญเติบโตทั้งต้น ใบ ดอก และผลพริก ถ้าโรคนี้เกิดกับผลพริกที่แก่จัดคือ เริ่มเปลี่ยนเป็นสีแดง มีผลทำให้ผลพริกตรงบริเวณที่ถูกเชื้อรานี้เข้าทำลายเกิดแผล อาการเริ่มแรกคือปรากฏเป็นวงดำสีน้ำตาล เนื้อของผลพริกตรงบริเวณนั้นยุบลง ซึ่งถ้าสภาพแวดล้อมเหมาะสมสำหรับการระบาดของโรคคือ มีความชื้นสูงหรือมีฝนตกชุก แผลดังกล่าวนั้นก็ขยายวงกว้างออกเป็นวงกลมหรือวงรีรูปไข่ ภายในบริเวณเนื้อเยื่อที่เป็นแผลจะเห็นเป็นวงกลมสีดำซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ผลพริกจะมีลักษณะบิดเบี้ยวและร่วงในที่สุด ถ้าเชื้อราเข้าระยะผลอ่อน ทำให้ผลบิดเบี้ยว คล้ายกุ้งแห้ง ชาวบ้านจึงมักเรียกว่า โรคกุ้งแห้ง เมื่ออาการรุนแรงผลจะเน่าและร่วงไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ (ศิริพงษ์ และพรพิมล, ๒๕๕๔) การป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวในปัจจุบันทำโดยใช้สารเคมีฉีดป้องกัน ซึ่งวิธีดังกล่าวทำให้ต้นทุนการผลิตสูงเพราะต้องใช้เป็นประจำ และผลในการควบคุมโรคไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องสารพิษตกค้าง ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคโดยตรง และต่อสภาพแวดล้อม ดังนั้นการนำชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ซึ่งเป็นการควบคุมโรคพืชโดยชีววิธีมาใช้ในการป้องกันกำจัดโรคกุ้งแห้งในพริก จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ทดแทนสารเคมี เนื่องจากเป็นวิธีที่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ ผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม และราคาไม่แพง เกษตรกรสามารถนำหัวเชื้อมาผลิตขยายในหมักเองได้

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จังหวัดชัยภูมิเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกพริกมากเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย แต่มีปัญหาผลผลิตต่อไร่ต่ำ มีโรคและแมลงมาก โดยเฉพาะโรคกุ้งแห้งที่เป็นปัญหาสำคัญอันดับหนึ่งของพริก เนื่องจากเป็นโรคที่สามารถเข้าทำลายต้นพริกได้ทุกระยะการเจริญเติบโตทั้งต้น ใบ ดอก และผลพริก ทำความเสียหายแก่ผลผลิตทั้งก่อนและหลังเก็บเกี่ยวสูงถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ คือ การนำเทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙ W๖ ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรไปใช้ในการป้องกันกำจัดโรคกุ้งแห้ง ซึ่งทางสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ (สวพ.๓) ได้วิจัยและพัฒนาชีวภัณฑ์ชนิดใหม่ โดยนำเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ซับทิลิส (บีเอส) ที่มีการคัดเลือกเบื้องต้นจากห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มาศึกษาต่อยอด ทดสอบประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคแอนแทรคโนสของพริก และพัฒนาวิธีการผลิตให้เป็นชีวภัณฑ์แบบพร้อมใช้ที่ผลิตขยายได้ง่ายและต้นทุนต่ำ จนได้ชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช (สอพ.) หน่วยงานใน ส่วนกลางของกรมวิชาการเกษตรได้ทดสอบว่ามีประสิทธิภาพสามารถควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริกได้ผล โดยชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ มีจุดเด่นที่สามารถผลิตขยายได้ง่าย เกษตรกรสามารถผลิตเองได้ ซึ่งปัจจุบันการใช้ชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ เพื่อป้องกันกำจัดโรคกุ้งแห้งพริกในระดับแปลงเกษตรกรยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ถ้าหาก

นำเทคโนโลยีนี้ไปขยายผลและกระจายสู่เกษตรกรในระดับพื้นที่ให้มากขึ้นและอย่างทั่วถึงจะเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรให้เข้าถึงเทคโนโลยีได้มากขึ้น ดังนั้นควรมีการถ่ายทอดความรู้และนำเทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์ บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรไปใช้ในการป้องกันกำจัดโรคกุ้งแห้งในแปลงทดสอบของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรได้เกิดการเรียนรู้และปรับใช้เทคโนโลยีให้ถูกต้องเหมาะสมกับพื้นที่ การวิจัยนี้จึงเป็นการนำเทคโนโลยีชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรไปปรับใช้ในแปลงเกษตรกร เปรียบเทียบกับวิธีการเดิมที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่ เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการป้องกันกำจัดโรคกุ้งแห้งในพริกที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของตนเอง เกษตรกรมีการใช้สารเคมีลดลง ต้นทุนต่ำลง เกิดความปลอดภัยทั้งต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค และสภาพแวดล้อม รวมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงานให้กับเกษตรกรแปลงข้างเคียงต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เกษตรกรสามารถนำชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ ไปใช้ในการผลิตพริกในแปลงพริกอินทรีย์หรือแปลงเกษตรปลอดภัย ซึ่งช่วยลดสารตกค้างทั้งในผลผลิตและสภาพแวดล้อม เกิดความปลอดภัยต่อเกษตรกรผู้ใช้ ผู้บริโภค และสภาพแวดล้อม รวมถึงผลผลิตที่ได้จะมีราคาสูงกว่าผลผลิตที่ใช้สารเคมี ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ต้นทุนต่ำลง มีคุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดี เกิดความยั่งยืนในการผลิตต่อไป อีกทั้งเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เกษตรกรสามารถผลิตขยายชีวภัณฑ์บีเอส-ดีโอเอ ๑๙W๖ และนำไปใช้ควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริกได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การใช้สารเคมีของเกษตรกรในการควบคุมโรคกุ้งแห้งในพริกในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิลดลง ต้นทุนการผลิตลดลง ผลผลิตเพิ่มขึ้น และเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(ลงชื่อ)

(นางสาวรัตนภรณ์ กุลชาติ)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) 2 / พ.ค. / 2567